

หยุดที่ใจ...ไว้ชั่วคราว

นำเสนอเมื่อ : 14 มี.ค. 2552

หยุดที่ใจ

เราหยุดกำ หยุดเดิน มานานแล้ว
มีดวงแก้ว สุกใส ไว้เป็นเพื่อน
คอยชี้ชัด สองสว่าง พรางยาเตือน
ว่าให้เบือน ออกไป ไกลหนทาง

เราหยุดใจ ที่ถล่ำ มานานแล้ว
แต่ดูแวว คอยตาม ไม่หายห่าง
โมหะจริต ครอบงำ มีวายุวาง
คงอยากเนียน ฉีกราง ไหวยชนม์

เราหยุดยื้อ แอ่งใจ มานานแล้ว
ขอคลาดแคลว ความใน ที่สับสน
ผันผวนไป จงไป ไม่กังวล
ไม่ดิรนรน ไชวควา มานมนาน

เราหยุดฝัน วันเก่า มานานแล้ว
เมื่อมันไร วีแวว แล้วอ่อนหวาน
เลยส่งไป ทางใจ ไม่ต้องการ
ขอวันวาน สลายไป ในทันที ๗๐๙

ขอบคุณบทความจากคุณกรวี (ธรรมจักรดอทเน็ต)